

FERGUN ÖZELLİ

SARHOŞ KAPI

FERGUN ÖZELLİ
SARHOŞ KAPI

© 2015, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Eylül 2015, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Yayına hazırlayan: Faruk Duman

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Tasarım (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Azra Matbaası

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok 3. Kat No: 3-2

Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 27857

İç baskı ve cilt: Ayhan Matbaası

Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. Gelincik Sokak No: 6 Kat: 3 Güven İş
Merkezi, Bağcılar, İstanbul

Sertifika No: 22749

ISBN 978-975-07-2631-6

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750726316

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

FERGUN ÖZELLİ SARHOŞ KAPI

ÖYKÜ

♥can

FERGUN ÖZELLİ, 1955'te Ilgaz'da doğdu. Çocukluk ve ilköğretim yılları İzmir'in Damlacık semtiyle Seferihisar ve Karşıyaka ilçelerinde geçti. İlk ve ortaokulu Seferihisar'da, liseyi İzmir Atatürk Lisesi'nde okudu. Ege Üniversitesi İşletme Fakültesi Finansman Bölümü'nü bitirdi. Özel şirketlerde mali işler yöneticisi olarak çalıştı. İlk şiirleri, *Dönemeç* ve *Yusuçuk* dergilerinde çıktı. *Körfez*, *küçük* ve *Dilizi* dergilerinin yayın kurullarında yer aldı. *Buralardan Gitmeliyim*'i 1985'te, *Yirmi Dört Satır Yalnızlık*'i 1990'da, *Aşkına*'yı 1997'de, *Kilitli Defter*'i 2005'te, *Narin Zehir*'i 2007'de yayımlandı. 2008 yılında Hayri K. Yetik ile birlikte hazırladığı *Şiir Kitapları ve Hayat 2007* yillığı, 2014 yılında da Orhan Alkaya ile birlikte düzenledikleri çok dilli *Seyfi Turan Şiiri* kitabı diğer çalışmaları arasında yer aldı. "Buralardan Gitmeliyim" isimli şiiri, Erhan Doğan tarafından bestelendi, Atilla Atasoy ve Düş Gezginleri de seslendirdi. *Aşkına*, 1998 yılı Türk Tabipleri Birliği Behçet Aysan Şiir Ödülü'nü Ünal Ersözlü ile paylaştı.

“Çantanı açınca bir akşam
içinde bir oda bulacaksın.”

Ülkü Tamer

İçindekiler

Kök	15
Çocuk	16
Bahçede	17
Bülbül	18
El Ele	19
Yüzük	21
Sevap	22
Barut Kokuyordu Hâlâ	24
Şarkı	26
Son Duvar	28
Erime	30
Sohbet	32
Parmak Ada	33
Haşmet	34
Fotoğraf	36
Islık	41
Gizli Sevgili	46
Aşk	48
Barış	49
Ayna	50

Öç	52
Sarhoş Kapı	53
Yok	56
Denizin Üstü	61
Sevgisiz	62
Dinlediğiniz Haberlerden Özetler	63
Kaçış	64
Savaş	65
Koltuk Değneği	66
Serüven	67
Yükleme Bitti	68
Ruj İzi	70
Bekleyiş	75
Işık	77
Yorgan	78
Kir Bitti	80
Kuyu	81
Kaçamak	83
Gölgeye Çekilmek	84
Yüzler	85
Barkod Şok	88
Garip Bir Masal	89
Barış Gelmeli Ama...	92
Değişim	93
Düşüş	94
Çöpçü	96
Yalvarırım Bağışlayın!	98
Sevişme Saatiniz Geldi!	101
İnat	102

Çekirdek Aile	104
Urgan	106
Otobüs	107
Merak	109
Aşk Gülü	110
Kâmil Abi	111
Ve Hayat	113
Gökyüzü Suyu	115
Maske	117

KÖK

Hızıma inanıyor, onu seviyordum. Üstelik bu yeteneğim, keyifle başımı döndürüyordu. Ama ne yaparsam yapayım, beni tutsak aldığına gitgide daha çok inandığım kökümünden bir türlü kopamıyordum. Berbat bir durumdu bu; o nereye gitmeme karar verirse oraya gidiyor, nerede otur derse orada oturuyor, ne zaman koş derse o zaman koşuyordum. Yine de hiçbir zaman kurtuluş umudumu yitirmemiştim. Çünkü âşıktım ve aşkıma ulaşmama engel sayılabilecek hiçbir ayrıntıyı atlamadan, her gün bir öncekinden daha mükemmel kurtuluş planları kuruyordum düşlerimde. Aşkım özgürlüğüm, özgürlüğüm de aşkım olmuştu artık; başka bir şey düşünemiyordum.

Sonunda, (hileyle, oyunla da olsa) takvimin bir yaprağında, yaprağın bir saatinde, saatin bir dakikasında, dakikanın bir saniyesinde, güçbela da olsa, varmak istediğim o yere, aşkımin beyaz tül perdeli penceresine (kökümü zorlayıp sündürerek) ulaştım. Saçlarını salmış, dalgın dalgın akıp giden trafiğe bakıyordu. Kısacık bir süre onu seyrettim ve tam elini tutup konuşacakken; soluğunu soluğuma, gözlerini gözlerime ekleyecekken okkalı bir cam yansımasıyla savruldu. Değil kendimi göstermek, elini tutmak; sesimi bile duyuramadım aşkıma. O lanet kök ne hızımı anladı ne ruhumu; her zaman yaptığı gibi yine çekip sürükledi beni tekdüze şeridine; kendisi gibi söndürüp karartmaya.

ÇOCUK

Vapur iskeleye yanaşmış, Karşıyaka'dan gelen yolcuları, poyraz tokatlarıyla sersemlemiş Konak Meydanı'na akıtmaya başlamıştı.

Çocuk, minik parmaklarıyla gökyüzüne dikelen narin işlemeli taş kuleyi gösterdi: "Anne bu ne?"

Anne, aklında dörtünale koşup duran, boşa koysa dolmaz, doluya koysa taşmaz düşünceleri bir kenara çekip, "Saat Kulesi," dedi alelacele.

Çocuk, "Saat nedir?" sorusuyla genişletti ilgisini.

Anne, "Günlük zamanımızı gösteren alet," diye baştan savma bir yanıt verdi (ses tonundan da beliydi bu).

Çocuk, "Peki, zaman ne?" diyerek bir damla daha ekledi soru yağmuruna.

Anne, (bu soruya biraz şaşırda) "Hani, sabah evden çıkıp babanla işe gideriz. Akşam da eve gelir, konuşup yemeğimizi yer, çay içip televizyon seyrederek ve uyumak için yatağımıza yatarız ya; işte o. Yani, içinde yaşadığımız ve birdenbire geçip gidiveren şey işte; tamam mı?" diye oldukça ciddi bir edayla yanıtladı bu soruyu da.

Çocuk, bu uzun cümleden çok sıkılıp ilgisi dağılmışçasına ve paytak paytak yürümeyi de sürdürerek fısıldadı: "Tamam tamam, anladım. Zaman, geçip gidiveren şeymiş." Gözleriyse, biraz ötelinde duran baloncudaydı; annesinin elini çekiştirip ona doğru sürüklemeye başladı rengârenk.

BAHÇEDE

Bülbüller ve ispinozlar, karatavuklar ve serçeler, hatta ormancıklar, en güzel ötüşlerini saçıyorlardı ormana. Fıskiyeyi hortuma takıp vanayı açtım. Uzamış çimler, suyun şiddetiyle eğilip büküldü.

“Tam yedi ay oldu,” diye söylendim kendi kendime, “yedi ay oldu, yok.” Minicik, beyaz bir bulut gelip kondu başımın üstündeki mavi göğe. Yaprak oynamıyordu. “Yalnızlık zor,” diye mırıldandım. Kümeste, yem kavgasına tutuşmuş tavuk sesleri.

Gece demeyip gündüz demeyip çalışmıştım. Her güçlüğün altından zor da olsa kalkmış, yoksulluğa yenilmemişim. Ama ev, ev değildi ki onsuz. Hadi gündüz bir sürü iş vardı oyalanacak; ya gece... Gecenin sessizliği, ıssızlığı; en kötüsü oydu işte, çıldırtıyordu insanı.

Yavaşça eğilip susturdum suyu vanadan. Fıskiyeyi çıkarıp hortumu topladım ve yanımdaki kiraz ağacına astım; asar asmaz da kaçarcasına uzaklaştım oradan. Belki de hiç olmamış, olmayan ve olmayacak bir kapıyı açıp hızla kayboldum içinde, ıslak gözlerimle.

BÜLBÜL

Erkek bülbül, çam ağaçları içinde gözüne kestirdiği birinin en yüksek, en taze dalına kondu. Tünediği daldan, yaz başı yağmurlarıyla yıkanıp güzelleşmiş ormanı seyretti merakla. Sonra taptaze kozalakların, alımlı iğne yapraklarının arasında göğsünü keyifle kabartarak, hiç görmediği, hiç tanımadığı ama oralarda bir yerlerde olduğunu kesinlikle bildiği dışisine, “Buradayım, bekliyorum; neredesin?” diye seslendi en güzel sesiyle. Yorulunca da sustu. İki kanadını da –ayrı ayrı– (tüyelerinin bütün renklerini sergileyerek) yere paralel şekilde açıp ayaklarını –yine ayrı ayrı– (sedef işlemeli bir yay gibi gerdikten sonra) usulca altlarına uzattı. Sanki hiç geçmiyormuş gibi görünen zamanda, gagasını yem yemişçesine oynatarak bekledi. O küçük, o parlak gözleri, durmadan ormanı tarıyordu; ama ne yakından ne uzaktan tek yanıt geliyordu çağrısına. Sıkıldı. Önce kanatlarını çırdı, sonra da ok gibi fırlayıp uçtu ormanın içine; dalında, ayaklarının sıcaklığını hâlâ taşıyan bu ağaca da bıraktığı, “Az önce buradaydım, çok uzağa gitmeyeceğim, lütfen beni bul!” kokusunu, başka ağaçlara da bir nişan, bir mühür diye bırakmaya.

Kanun ve kararnamelerde yer almayan duygular, kolluk kuvvetlerince güç kullanılarak durduruldu. Çıkan çatışmada, dış güçler tarafından devletimize karşı kışkırtılan yaklaşık otuz duygu göstericisi, sorgulanmak üzere, duygularından arındırılmış güvenlik güçlerince süresiz olarak gözaltına alındı.

Şiirleriyle tanıdığımız Fergun Özelli, bir şairin elinden çıkma, ekonomik, cüretli, sarsıcı öyküler kaleme alıyor. *Sarhoş Kapı*'da yer alan öyküler "sıradan, gündelik" olaylara odaklanmıyor; düşünce dünyamıza, davranış biçimlerimize ve alışkanlıklarımıza "zarafetle" saldırıyor. Kendine özgü biçimi ve yaratıcı diliyle ilk satırlardan başlayarak "bizi rahatsız etmeye aday" olduğunu ortaya koyuyor. Siyasi göndermeler içeren, iktidar sorunuyla uğraşan, kişinin iktidara karşı gelirken günlük yaşamındaki daha küçük ve bireysel iktidarlara da göz ardı etmemesi gerektiğini söyleyen metinler bunlar. Son yıllarda yaşadığımız olaylarla iç dünyamız arasında gerçekleşen davetkâr bir yüzleşme...

